

SLOVENSKI NAROD

Izjava vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit & Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3.—, večji inserati petit vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica 5.
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

MARIBOR, Grajski trg št. 8 — CELJE, Kocenova ulica 2. — NOVO MESTO, Ljubljanska c. Tel. št. 26. — JESENICE, Ob kolodvoru 101. — Račun pri poštnem Cekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.301.

PODNUZNICE:

SOCIALNI PROBLEMI, KI ZAHTEVAJO NUJNE POMOČI

Trije pomembni kongresi — V ospredju so vprašanje brezposelnih in stanovanjski problem

Beograd, 5. decembra. V soboto in nedeljo se je vršil v prostorih beograjske Devaške zbornice peti kongres delavskih zbornic kraljevine Jugoslavije. Kongres se je bavil s perečimi vprašanji našega delavstva, ki so v temi zvezi z našim gospodarstvom in globoko posegajo v socialne prilike v državi. Po obširnih referatih in razpravah, v katerih so posegli zastopniki vseh pokrajij, je kongres ob zaključku sprejel obširno resolucijo, ki vsebuje predloge in zahteve delavstva. Resolucija podvrža:

1. Peti kongres delavskih zbornic, ki se je vršil 3. in 4. decembra v Beogradu opozarja na to, da je v naši državi veliko število popolnoma nepreskrbljenih in že delčasa brezposelnih delavcev vseh kategorij. Podpiranje teh reževev potom javnih borz, delavnih in samoupravnih institucij, delavskih zbornic, delavskih organizacij in zasebnih ustanov, kakor je sicer dragocene, vendar ni dovoljno, da bi zaguralo vsej najpotrebnejšo podporo za življenje in stanovanje brezposelnih. Zaradi tega zahteva kongres, da se uveljavlji 2. zakona o zavarovanju delavcev, s katerim se že leta 1922 obljubilo, da se bo zavarovanje zoper brezposelnost oživotvirolo. To zavarovanje naj bo samoupravno pod kontrolo države. Država in samoupravne korporacije bi se morale obvezati, da bodo redno prispevale za to zavarovanje. Zavarovanje mora biti obvezno ter obsegati vse kategorie delavcev in namestencev brez vsake izjemne in mora veljati za vso državo.

2. Dokler se popolno zakonsko zavarovanje zoper brezposelnost ne izvede so nujno potrebni hitri ukrepi, da se še v teku te zime brezposelnim delavcem in namestencem preskrbe z najpotrebnejšim, in to boljše, kakor so bili dosedaj.

Akcijo vseh ustanov, ki podpirajo brezposelne, je treba direktno pri borzah dela, pri katerih bi moralo priti sodelovanje svobodnih družabnih krogov in strokovnih organizacij do večjega izraza. Vsa sredstva, ki se zbirajo za borze dela, se morajo uporabiti za podpiranje brezposelnih, bilo v denarju ali v prehrani. Takoj se morajo v to svrhu uporabiti tudi vsi rezervni fondi. Dajatve borz dela za brezposelne, se morajo znatno povečati, tako glede trajanja, kakor glede višine podpore. Prejemanje podpor pri borzah dela je smatrati za zakonito pravico delavcev in v okviru te pravice morajo krajne borze dela vršiti izplačila. Sredstva borz dela se morajo povečati in v to svrhu zahteva kongres:

Stanovanjski problem

Zagreb, 5. dec. Včeraj se je vršil tukaj kongres stanovanjskih najemnikov iz vse države. Zanimanje za ta kongres je bilo nenavadno veliko in so bili zastopani vsi večji kraji v državi. Po vsestranski razpravi in obširnih referatih je kongres napovedal sprejet naslednjo resolucijo:

Kongres ugotavlja, da je stanovanje osnovni pogoj človeškega življenja ter za vsakega človeka prva in najvažnejša življenjska potrebščina. Zdravo stanovanje ni samo predpogoj osebne in socialne higijene, marveč tudi temeljni pogoj gospodarske produkcije in družabnega reda. Zato je dolžnost vseh, da posvetijo vso pozornost stanovanjskemu problemu, kar kar delajo to vse napredne evropske države, ki so stanovanjsko kot eminentno socialno vprašanje že davno rešile.

Zaradi silnega in nepričakovanega znižanja dohodkov vseh slojev in zaradi pretiranih najemnikov, ki niso v nobenem skladu z dohodki, je v času oster gospodarske krize ogrožen obstoj velikega dela, zlasti mestnega prebivalstva. Samovoljno in samostorno odločanje hišnih posestnikov v pogledu pretirano visokih najemnin nasprotuje načelu enakopravnosti državljanov, ker na ta način bremena za očuvanje našega narodnega gospodarstva niso enako razdeljena. Zaradi tega kongres stanovanjskih najemnikov nujno zahteva:

1. Vlada naj predloži Narodni skupščini načelen stanovanjski zakon, ki naj zasesti ekonomsko slabe najemnike pred brezvestnim izkorisčanjem s strani pretežno večino hišnih posestnikov.

2. Maksimiranje najemnin naj se glede na različne življenjske prilike v državi prepusti posameznim banovinam, ki naj potom uredi v sporazumu z organizacijami najemnikov določilo cene stanovanj in poslovnih prostorov, vpoštevajoč pri tem njihov položaj in kvaliteto kakor tudi draginske razmere v posameznih mestih.

3. Banovinam naj se poveri najstrožja kontrola nad izvajanjem tega zakona zaradi nelojalne konkurence s strani hišnih posestnikov in najemnikov. Plačilni rok za najemnino naj se podaljša do 30. v mesecu, odpovedni roki pa na način, da najemniki ne bodo prisiljeni voditi procesov ter da se jih ne more namenoma izpostavljati nepotrebni sodni in advokat-

skim stroškom. V zimskih mesecih, to je od 1. novembra do 1. maja naj se zabranijo vse deložacije.

4. Brezposelne intelektualne in fizične delavce naj se zaščiti glede plačevanja najemnine na način, kakor so zaščitene banke z zakonom o zaščiti kmotov.

5. Za ojačanje gradbenega delavnosti v državi, ki edina lahko reši sedano stanovanjsko bedo, naj priskoči vlada na pomoc posameznim slojem, tako državnim uradnikom in delavcem, kakor tudi privatnim z dolgoročnimi krediti po nizkih obrestnih meri. Tako se je delalo tudi v drugih državah.

6. Ker je jasno, da pretirano visoke najemnine jačajo samo posamezne hišne posestnike na Škodo širokih slojev procentov, izjavlja s tem kongres stanovanjskih najemnikov v imenu vseh stanovanjskih najemnikov v državi, da smatra to resolucijo za zadnji poizkus, da se reši pereč stanovanjsko vprašanje mirnim in zakonitim potom. Če bi tudi ta poizkus vključil vsemu pričakovanju ostal brezuspešen, izjavljajo stanovanjski najemniki iz vse države, da se bodo solidarno v obrambi svojih državljanskih in slovenskih pravic poslužili pravice samouobrambe.

7. V občinske zastope naj se po demokratskem načelu imenujejo sorazmerno po številu zastopnikov stanovanjskih najemnikov in hišnih posestnikov vse določi, dokler ne bo izdan zakon o mestnih občinah in občinski volini zakon.

8. Posebna deputacija je danes odpovedala v Beograd, da izroči to resolucijo z primerno utemeljitev na merodajnih mestih.

Stališče hišnih posestnikov

Zagreb, 5. decembra. Ob številni udeležbi delegatov iz vseh pokrajini države se je vršil včeraj v prostorih zagrebškega društva hišnih posestnikov kongres saveza hišnih posestnikov iz vse države. Predsednik saveza Juraj Čačković je v svojem poročilu orisal težave pri organizaciji hišnih posestnikov, pri čemer je naglašal, da je organizacija zares vzorno izvedena samo v Sloveniji. Poučaril je, da stališče organizacij hišnih posestnikov nikakor ni naperjeno proti stanovanjskim najemnikom, marveč ima zgolj namen, zastopati in ščititi interese hišnih posestnikov pred vsem v pogledu velikih in nezmožnih brezen, ki se jim nalagajo s strani države in samouprave ter s strani demarnih zavodov. Vlada je mnogo storila za kmete, toda za hišne posestnike se ne briga, ker niso dovolj organizirani. Zaradi tega je potrebno, da se uvede prisilna organizacija bodisi v obliki zbornice hišnih posestnikov ali pa prisilnih organizacij druge oblike. V svojem nadaljnjem govoru je predsednik Čačković naglasil, da so najemnine v vseh mestih padle za 30 do 50 odstotkov, a zaradi povečane gradbeni delavnosti, zlasti v Beogradu, Zagrebu in Ljubljani, se pojavi večja hiperprodukcija stanovanj in lokalov. Zaradi tega ne-naranavnega padca najemnin, povečanja davčnih bremen in povečanja obrestne mere, po nekot celo do 20 odstotkov, je resno ogrožen obstoj mnogih hišnih posestnikov, ker je padla rentabilnost hiš izpod običajne mere in da je izpod obrestne mere, ki jo plačujejo denarni zavodi za hranilne vloge. Poleg tega je treba upoštevati še izgube na neplačanih najemninah. Nazadovanje najemnine je ugotovila tudi Delavska zbornica v svoji reviji »Index«, čeprav je upoštevala pri tem samo 108 delavskih stanovanj. Ni krivda hišnih posestnikov, če so stanovanja za mnoge najemnike predraga, marveč je treba krvido za to pripisati delodajalcem, ki ne plačujejo sedanjim prilikam primerino in se tudi ne brigajo za to, da bi zgradili za svoje namestence cenenia stanovanja. Naj se povisajo plače državnim uradnikom in to breme enakomerno razdeli na vse davkoplacovalce, ne pa, da bi se vse to zavilo na hišne posestnike s pomočjo maksimiranja najemnin, kar bi značilo omnevjanje kontrolo nad izvajanjem tega zakona zaradi nelojalne konkurence s strani hišnih posestnikov in najemnikov. Plačilni rok za najemnino naj se podaljša do 30. v mesecu, odpovedni roki pa na način, da najemniki ne bodo prisiljeni voditi procesov ter da se jih ne more namenoma izpostavljati nepotrebni sodni in advokat-

skim stroškom. V zimskih mesecih, to je od 1. novembra do 1. maja naj se zabranijo vse deložacije. 4. Brezposelne intelektualne in fizične delavce naj se zaščiti glede plačevanja najemnine na način, kakor so zaščitene banke z zakonom o zaščiti kmotov.

5. Vlada naj predloži Narodni skupščini načelen stanovanjski zakon, ki naj zasesti ekonomsko slabe najemnike pred brezvestnim izkorisčanjem s strani pretežno večino hišnih posestnikov.

6. Maksimiranje najemnin naj se glede na različne življenjske prilike v državi prepusti posameznim banovinam, ki naj potom uredi v sporazumu z organizacijami najemnikov določilo cene stanovanj in poslovnih prostorov, vpoštevajoč pri tem njihov položaj in kvaliteto kakor tudi draginske razmere v posameznih mestih.

7. Banovinam naj se poveri najstrožja kontrola nad izvajanjem tega zakona zaradi nelojalne konkurence s strani hišnih posestnikov in najemnikov. Plačilni rok za najemnino naj se podaljša do 30. v mesecu, odpovedni roki pa na način, da najemniki ne bodo prisiljeni voditi procesov ter da se jih ne more namenoma izpostavljati nepotrebni sodni in advokat-

Pred sestankom državnega zbora

Schleicher bi rad dosegel odgovitev — Sestanki in priprave posameznih frakcij

Še ta teden, ali pa šele po božičnih praznikih meseca januarja.

Berlin, 4. dec. g. Med novim državnim kancelarjem in predsednikom državnega zborov Göringom se je vršil še sroči prvi razgovor, pri katerem so razpravljali o predstojecem sestanku državnega zbora in o možnosti prostovoljne odgovitve parlamenta. Izgleda, da to prostovoljno odgovitev se trenutno ne presojača baš zelo ugodno. K pričakovanemu odkonilnemu stališču narodnih socialistov in ministrov je prišla tudi odpoved socialnih demokratov, v katerih imenu izjavlja danes v »Vorwärts« bivši predsednik državnega zbora Loebe, da hoča socialno demokratska stranka pred celokupnim narodom ugotoviti, da Schleicherjevi vladi ravno tako ne more dovoliti premirja kakor prej Papenovi vladi. Z ozirom na to stališče teh treh velikih strank menijo sedaj v političnih krogih, da se ne bo dal prečeti ponovno razpust parlamenta.

Kdo želi otroka?

Apel banske uprave na usmiljena srca

Ljubljana, 5. decembra. AA. Kr. banska uprava dravške banovine oskrbuje in vzgaja veliko število otrok, ki so ali osroteli, ali pa so zaradi brezbrzosti svojev zapuščeni in zanemarjeni.

Ker so vsa mesta v dejih zavodih in pri rednikih zavodih, banovinski krediti pa že izčrpani, ni mogoče ugoditi nadaljnjam prešnjem za sprejem otrok, ki jih vlagajo svojci.

Nasprotno pa v mnogih primerih želijo dobrski zakoni vseh slojev, ki sami nimajo otrok, in taki, ki so jimi otroci dorasli ali pomrli, pa tudi starejše samostojne osebe, ki se čutijo osamljene, sprejeti iz ljubezni in sočutja kakega malčka (tudi šoloobvez-

ne) v brezplačno oskrbo ali pa celo za sivojega.

Na te osebe se z apelom na njih ljubljene in usmiljene do osrotelih in zapuščenih otrok obrača tem potom kr. banska uprava s prošnjo, da bi sprejeli katerega teh revnih v zapuščenih otrok, ki so zaradi brezbrzosti svojev zapuščeni in zanemarjeni.

Ker so vsa mesta v dejih zavodih in pri rednikih zavodih, banovinski krediti pa že izčrpani, ni mogoče ugoditi nadaljnjam prešnjem za sprejem otrok, ki jih vlagajo svojci.

Kdor želi sprejeti katerega teh revnih osrotelih in zapuščenih otrok, naj se izvoli zglašiti osebno ali pismeno pri kr. banski upravi, oddelku za socialno politiko in narodno zdravje, v Ljubljani, Knafljeva ulica št. 9, poslopje banovinske hranilnice, I. nadstropje, soba št. 11.

Premestitve

Beograd, 5. decembra. p. »Službene novice« objavlja ukaz o več prenestivih v poštni in železniški službi. Med drugimi so prenesteni: Ante Kalokir iz Ljubljane I. k poštni direkci, Viljem Puš iz Ljubljane II. k Ljubljana I., Marušič Gabrijel iz Škofje Loke v Ljubljano II., Ferdo Nadrag iz Novega mesta v Ljubljano II., Ljudevit Staut iz Ljubljane I. v Maribor I., Anton Krž iz Jesenic v Mursko Sobo, Antonij Koroč iz Maribora I. v Novemesto, Josip Munda iz Maribora II v Celje, Fran Rehberger iz Maribora II v Škofje Loke, Jernej Conta iz Maribora II v Smartno ob Paki, Ana Vovk iz Celja v Ljubljano II, pri želenici pa so prenesteni nadzorniki proge: Josip Jereb iz Ribnici v Ljubljano, Anton Bregand iz Preloga v Ribnico, Ferdinand Farkaš iz Žirkovčev v Prelog, Fran Vrbn iz Murske Sobote v Logatec, Josip Skalar z Rakovača v Mursko Sobo, Josip Brodnik iz Ljutomerja v Šmarje pri Jelšah, Miha Kramberger iz Ptuja v Ljutomer, Jakob Cimperman iz Vuzenice v Kranj, Anton Janeš iz Laško na Tezno, Višem Poženel iz Kamnika v Medvode.

V soboto popoldne je srečal 24letni de-

lavec Šinkovec Alojzaj, ki je že delj časa brez posla, delavca Franca Drolenika. Tudi ta je iskal dela. Šinkovec je videl, da ima France nekaj denarja pri sebi, pa mu je dejal, da ve za dobro službo. Zabil ga je s seboj v gostilno, kjer je dal France za več polilitvin vina. Šinkovec je bilo po to premalo. Zagrozil je Droleniku, da ga zakolje, da mu ne kupi novih hlač in ker je bil Drolenik zelo boječ, mu je ugodil. Kupil mu je starini par starih hlač, par nogavic in še več drugih stvari.

Zvečer je Šinkovec zabil Drolenika s seboj na Rudnik, češ, da bosta prenočevala v nekem kozolcu. Ko sta lezla po stopnicah, je Šinkovec tovarija pahlil z lesne in mu potegnil iz žepa listnico, v kateri je imel 242 din. Drolenik mu je sicer pozneje iztrgal listnico iz rok, toda denarja ni bilo v njej. Zato je odsel Drolenik na dolensko stražnico. Stražniki so obkolicili kozele in Šinkovec artilerijo. Istočasno je bil prijet tudi neki France Rakovec, ki je prenočeval na kozolcu.

Na policiji je Šinkovec zatrjeval, da Droleniku ni prisilil, naj mu kupi hlače in tudi mu ni siloma vzel denarja, pač pa mu je Drolenik vse prostovoljno dal, ker je upal, da dobri službo. Seveda mu niso verjeli in so ga zaprli.

V gostilni Živec na Rimski cesti je včeraj popoldne nekdo z gramofona ukral okrog 800 din vredno dozo. — Slugi Francu Kovaci je v petek nekdo v Prešernovi ulici št. 5 z dvorišča odpeljal 800 din vredno klonko znamke »Sty

Obisk francoskega poslanika

Prisrčen sprejem in svečanost v Kranju — Proslava 10 letnice FI v Ljubljani

Ljubljana, 5. decembra.
Včeraj ob 9.45 se je z avtomobilom prijejal v Kranj poslanik francoske republike na našem dvoru g. minister Naggiar v spremstvu konzula Neuville in njegove soproge. Najprej ga je pozdravil v imenu krožnika prijateljev Francije prof. Niko Kuret v francoskem jeziku. Med šparljjem mladine so odšli visoki gostje v gledališko dvorano, kjer so bili zbrani predstavniki oblasti in mesta.

Ob desetih je bila svečana matineja, ki so se je udeležili številni gostje in prijatelji Francije iz Ljubljane. Zbrane goste je pozdravil profesor Kuret, ki je izpregovoril o zgodovini krožnika, poudarjajoč, da šteje do sedaj 300 udeležencev v tečaju, 58 predavanj v 100 članov. Njegova knjižnica obsega 600 knjig. G. Kuret je podčrtal zasluge vseh, ki so v desetih letih obstoja sodelovali pri krožniku in mu pomagali k proučitvi, zahvalil se je tudi prav toplo francoskemu konzulu in vsem lektorjem Francoskega instituta v Ljubljani, kakor tudi francoski vladni začnarne podpore. Zaključil je s klicem: »Naj živi Francija!«

Dijaški zbor je zapel marselezo. Gospod poslanik je desetim najboljšim učencem kranjske gimnazije osebno razdelil lepe knjige, nakar se mu je zahvalila gdč. Dolarjeva in mu izročila krasen šopek. Šopek so prejeli tudi gospa konzulova v člani pokroviteljstva. Za izkazane simpatije se je poslanik Naggiar toplo zahvalil in objabil, da se bo še vrnil v Kranj. Želel je krožniku mnogo uspeha.

Nato se je vršila matineja, na kateri so nastopili gdč. Vera Majdičeva, Mirko Puget, gdč. Ravnikova in dijaki kranjske gimnazije. Sokolski orkester je zaigral dva komada. Spored je bil pa zaključen z državno himno. V hotelu Jelen je se končno vršil intimen sestanek in skupen

obed pokroviteljev, odbornikov in prijateljev krožnika.

Minister Naggiar se je iz Kranja vrnil v Ljubljano, kjer se je vršila svečana seja Francoskega instituta o prilici njegove desetletnice. Slavnostne seje so se udeležili tri najboljši kulturni predstavniki in oni, ki že od prevrata delujejo na kulturnem polju za zbiranje našega in francoskega naroda. Okrog poldneva je predsednik instituta, pesnik Oton Zupančič, otvoril svečano sejo in toplo pozdravil navzoče, zlasti pa g. poslanika. O delovanju Francoskega instituta je govoril lektor francosčine Lacroix, orisal delovanje svojih prednikov, se s pieteto spominjal pokojnega pisatelja Franca Detele kot prvega knjižnica instituta in se nato iskreno zahvalil vsem, ki sedaj so delujejo v njem.

Ban dr. Marušič je v francosčini čestital institutu k proslavi in izročil konzulu g. Neuville red Sv. Save III. stopnje, predsedniku francoskega instituta Otonu Zupančiču pa red Belega orla IV. stopnje. Poslanik g. Naggiar ji pa izročil s kratkim nagovorom banu dr. Marušiču in Otonu Zupančiču visoko odlikovanje oficira Častne legije. Odlikovanih je bilo še osem članov Francoskega instituta z zlatočinkami in srebrnimi akademskimi palrami.

V imenu odlikovanec se je zahvalil ban dr. Marušič in tem se je bila svečanost zaključena. Ob 13. je priredila mestna občina gostom na čast v Kazini banket, na katerem je spregovoril zupan dr. Puc, zahvalil se je pa poslaniku g. Naggiar. Po poldnevi se je poslanik odpeljal v spremstvu k Sv. Krizu, kjer je položil na grob dr. Franca Detele krasen venec. Ob 17. je bila čajanka v Francoskem institutu, ob 19.30 na konzulatu intimna večerja, ob 21.50 se je pa g. poslanik odpeljal nazaj v Beograd.

Miklavž je zagospodoval

Zadnje dni se je morala celo kriza umakniti Miklavžu — Včeraj je bil Miklavž v gledališču

Ljubljana, 5. decembra.

Brez dogodkov nismo v Ljubljani nikdar in največji je seveda vedno tisti, ki ga doživljamo. Ljubljana je presrečna, ker praznuje te dni tako slovesno Miklavža, zato bi pa bili seveda neznansko nesrečni, če bi kdo enostavno odstavil Miklavža. Zaradi tega ga ne smemo odstaviti z dnevnega reda niti mi. Miklavž nas je popolnoma razočaril in ne smemo niti vzdihniti zoper krizo.

Spoli je težko reči, ali je včeraj kdo misili na krizo, ker se to ni na zunaj prav nič poznalo. Zato so bile dopoldne odprte tudi trgovine in nihče ne more reči, da so bile odprte po nepotrebni. Meščani so se seveda prav dobro zavedali, zakaj so bile trgovine odprte tako na široko, zatukaj so bile cene povsod tako znižane in zatukaj so bile ženice tako nenavadno prijazne. Miklavž res vsestransko vpliva na naše življenje in mišljene, skratka, pošteno smo se pomladili te dni, malo da ne potročili. Sicer se pa ni zgodilo nič posebnega, le časi so se spremenili tako temeljito, kot da se je povrnila tako težko pričakovana zlata doba. Kdor hoče, lahko govori zopet o konjunkturi in da je gospodarskega nereda res konec. Ljubljanci si pa ne belijo s takšimi malenkostmi glav. Ce je Miklavž, se pač razume samo ob sebi, da se ljudje zalagajo z vsem, kar je tako imenito razstavlji dobiti svetec, ki ignorira naše gospodarske teorije.

Klub vsemu pa moramo obžalovati naše uboge dame, ki so včeraj nepopisno trpele zaradi miklavževske konjunkture. Povsod si jih lahko srečaval tako strašno obložene, da so se kar sibile pod bremeni zavirkov, na katere so pa bile izredno ponosne. Zdaj je velika moda, da se dame ponosajo zavirkami in se jim več ne zdi sramotno prenašati jih. Upamo, da so trpele z veseljem in da si žele še več podobnega trpljenja. S tem pa ne maramo delati krvice trgovcem, saj *predobro vemo, da se prodali mnogo premalo in da se za nje Miklavž prav nič ne briga. Sicer je pa šele jutri Miklavž ter dovolj priklike, da se se izkaže tako, da bomo vsi zadovoljni, čeprav tega ne bomo hoteli.

Da je zavladal Miklavž, so pa zvedeli tudi drugi ljudje, ki se ne priporočajo njeni milosti v trgovinah, in ki se jim ni treba muci s prenašanjem težkih zavirkov. Na Kongresnem trgu imamo Miklavževu nebesa, kjer se lahko veseli vse, če kaj kupijo ali ne. Naše mladine, ki žijo dobra, bi Miklavž ne mogel osrečiti z nimer drugim tako, kot jo s svojim sejmom. Zlasti se pocutijo srečna dekleta, ki tako rada fantazirajo o parkljih in podobnih hudočih, čeprav ni Miklavž. Zato je te dni od jutra do pozne noči na Kongresnem trgu vedno živahnna promenada. Glavno je promenada kupciča ne zanimala mladine in dekleta so najbolj srečna, če jih kdo ošrka po nogah z Miklavževimi šibami, ki jih je največ na tem sejmu. Šibe so poceni, namreč tiste, ki padajo po nogah in drugih nepoštenih delih telesa in dekleta komaj čakajo, da jim kdaj posveti vsaj toliko pozornosti. Seveda se pa neznanško zgrajajo nad »šibami«, ki jih po kavalirški časte s šibami. Toda dekleta so tudi oborožena s korobičami ter ne poznavajo šale, ko vratajo iz ljubezni milo za drago. Niso nič prenežne za udrihanje in dokazujejo, da bodo dobre žene, če žim bo usoda tako mala in jem nekako.

Magazin
TEOKAROVIĆ,
Ljubljana, Gradišče št. 4
javlja, da je dobil iz tovarne sledečo brzojavko:
,Prodajate zopet po starih nizkih cenah.“

Iz Trebnjega

Uradni dan. Jutri bo g. srečki načelnik sprejemal stranke v Trebnjem v občinski posarni. Uradni dan se vrši sedale vsak drugi mesec in to prvi tork dočasnega meseca, na katerega pada uradni dan.

Poravnajte članarino. Kmetijska podružnica v Trebnjem opozarja vse člane, da do novega leta zanesljivo poravnajo članarino pri družbenem načelniku g. Pavlinu v Trebnjem. V četrtek na praznik bo pri g. Pavlinu seja vsega članstva v svrhu razgovora in zaključka glede nabave škropilnic po znižani ceni. Ker banska uprava prošnje kmetijske podružnice za nabavo trdnih škropilnic ni mogla zradi pomanjkanja denarnih virov podprtih, da načelnost samo skušalo stopiti v stik z raznim privatnimi tvrdkami za dobavo večjega števila trdnih škropilnic po znižani ceni; zato je pa nujno potrebno, da se za zadavo izreče članstvo samo. Šibe so poceni, namreč tiste, ki padajo po nogah in drugih nepoštenih delih telesa in dekleta komaj čakajo, da jim kdaj posveti vsaj toliko pozornosti. Seveda se pa neznanško zgrajajo nad »šibami«, ki jih po kavalirški časte s šibami. Toda dekleta so tudi oborožena s korobičami ter ne poznavajo šale, ko vratajo iz ljubezni milo za drago. Niso nič prenežne za udrihanje in dokazujejo, da bodo dobre žene, če žim bo usoda tako mala in jem nekako.

Sejmi v Karlovcu. Zaradi sknavke in parkljevke so ustavljeni vse živinski sejmi v Karlovcu in je prepovedan v tem mestu vseka trgovina in promet z živalmi vseh vrst. Ker bodo na sejme v Karlovcu tudi iz našega kraja mnogo ljudstva, se vse opozarjajo na to odredbo. Izdajatelji živinskih potnih listov za sejme v Karlovcu do preklica ne smejo izdati nikomur živinskih potnih listov.

Človeške kosti na Vodnikovem trgu

Kosti izvirajo iz grobnic blvše frančiškanske cerkve, ne pa iz grobice kapucinskega samostana

Ljubljana, 5. decembra.

Minuli teden so delavci, ki kopljajo jarek za električni kabel, izkopali na Vodnikovem trgu pri kostanju ob Mahrovih hiši tudi več človeških kosti in dve lobanji. Ker ne more biti vsak izprehajalec tudi zgodovinar, zato je tudi včerašnjeg dneva pisalo, da so kosti gotovo iz grobice kapucinskega samostana, ki naj bi bil po dopismu menjen stal na sedanjem Vodnikovem trgu. Kapucinski samostan je stal na Kongresnem trgu, kjer je sedaj Zvezda, na Vodnikovem trgu je bil pa frančiškanski samostan.

Prostor med Perdanovim hišo in Vodnikovem trgom je bil včasih v zidu v utrdbam Frančiškanskih ali Klošterskih vrat in mestnim ozidju, ki ga še vidimo na hišah Krekevega trga proti gradu. Na utrdbi teh vrat, ki so imele 3 nadstropja in so bila najmočnejša obramba Ljubljane, je bila našljena frančiškanska cerkev.

Ze 1. 1073 je bogati trgovec Peter Baldavec na tem prostoru začel zidati cerkev sv. Filipa, ki so jo pozneje prevzeli frančiškani, ko so l. 1231. prišli v Ljubljano. L. 1382. je cerkev s samostanom vred pogorela, do leta 1412. so ju spet zgradili. Ker je bilo v reformacijski dobi tudi po deželi velik del prebivalstva protestantskega in frančiškanskih niso mogli več naprosti dosti milodarov, so se menjih iz samostana poizgubili, samostan pa l. 1506. prevzeli jezuiti. Ti so pa kjer kmalu preselili v cesarski špital pri sv. Jakobu, kjer so tudi ostali, špital pa premestili v samostan na Vodnikovem trgu.

Ko je škof Hren dejel z svojimi znanimi metodami spet pripeljal v rimsko cerkev, so se vrnili tudi za frančiškane dobrski časi ter

so l. 1612. spet prevzeli samostan, kjer so ostali do l. 1784.

V sedanjem frančiškanskem samostanu na Marijinem trgu so bili do tedaj avgustinici, ki so pa zaradi reform svobodomiselnega cesarja Jožefa II. morali samostan zapustiti in poiskati zavetja v raznih drugih klostrih. Ker je bilo pa sklenjeno podretti frančiškansko cerkev na Vodnikovem trgu, so se frančiškani iz svojega samostana preselili v prazni avgustinški samostan na Marijinem trgu, kjer so še sedaj.

V frančiškanski cerkvi na Vodnikovem trgu je bilo 20 grobnic najmenitnejših družin dežele. Tu je počivalo 8 grofov Barbov, 5 Moskonov, 5 grofov Gallenbergov, 21 Turčanov, 3 Busentij, 1 Zois, 15 grofov Blagajev, 2 de Coppini, i. dr., razen teh so bili pa tu pokopani tudi Kapusi, Wiederkehrji, Rozmani, Sattlerji itd. ter udje bratovščin sv. Frančiška, sv. Antonia, Škapulirske bratovščine ter sploh meščani, da so pri podiranju poslopja našli 340 še ne popolnoma strohnele trupel, mnogo kosti in tudi posodo s srečem nekega kneza Auersperga. Cegave so sedaj najdeni kosti in glave, se pač ne bo moglo ugotoviti, najbrž so pa tedaj ostale med materjalom.

1788. so samostansko poslopje preuredili za šole, kjer je stanoval tudi dramatik in zgodovinar Linhart, poučeval Vodnik in so trgi hlače skoraj vse intelligentni Kranjci, dokler stare gimnazije po potresu l. 1895. niso podrli in napravili na praznem prostoru živilski trg. Starješi Ljubljanci so še dobro spominjajo grobnice, ki so jo odkrili pri podiranju, ter prepereli trupel in kosti v njej, ki so jih prepeljali k sv. Krištofu, njih ostanke so pa izkopali minuli teden.

Kmetijska radio predavanja

Ljubljana, 5. decembra.

Odbor za kmetijsko radio-predavanja pri banški upravi dravske banovine je sestavil začasni spored kmetijsko-radio-predavanja. Spored se bo verjetno še sem ter tja izpremenil, kar bo pa javljeno v časopisu in v reviji Radio-Ljubljana vselej sproti, prav tako kakor natančnejši naslov predavanja.

Predvali bodo priznani kmetijski strokovnjaki vsake nedelje in praznik ob pol 8. uri zjutraj in popoldne ob 15. uri. Dopoldanski spored kmetijsko-radio-predavanja bodo predvjetno še sem ter tja izpremenil, kar bo pa javljeno v časopisu in v reviji Radio-Ljubljana vselej sproti, prav tako kakor natančnejši naslov predavanja.

Pozivajo se prav posebno kmetijske organizacije kakor podružnice Kmetijske družine, živinorejske zadruge, sadarske podružnice itd., da opozore svoje člane na radio-predavanja in da organizirajo poslušanje predavanja v krajih, kjer je radio-aparat na Ljubljana.

Prvo predavanje bo 8. t. m. ob pol 8. uri zjutraj, in sicer bo predaval g. inž. Židanček Josip, načelnik kmetijskega oddelka banske uprave o znadaju in pomenu kmetijskih radiopredavanj v letošnji zimi.

Popoldne istega dne, ob 15. uri se vrši prenos s kmetijske šole na Grmnu, in sicer se bo prenašal razgovor med ravateljem g. inž. Zupančičem in strokovnim učiteljem Flegom o kletarstvu na tamkajšnji šoli.

Dne 11. t. m. bo govoril ob pol 8. uri g. inž. Wenko Beno, banovinski referent za živinorejo o glavnih napakah naše živinoreje, popoldne ob 15. uri pa g. Pavlica Franjo, banovinski potovnički učitelj za mlekarstvo o mlekarstvu za gospodinje.

Mestni delavci za reveže

Ljubljana, 5. decembra.

V soboto in včeraj so mestni delavci po vsem mestu nabrali z bloki prispevke za pomočno akcijo mestne občine, torej za svoje tovariše, ki ne morejo dobiti dela in zaposlitve. Deželno samo, da so se delavci žrtvovali za svoje tovariše in njih državljance, je napravilo na občinstvo najboljši vtis, a nabiralci so se tudi tako vladljivo in vorno obnašali, da jim je vsakodobno rad.

Mestni delavci danes oddajajo v socialno-političnem uradu nabranu denar in obravnavajo bloke, da bodo uslužbeni uradni veseli med polno roke dela. Vse delo nadzoruje sam načelnik mestne pomočne akcije, mestni fizik g. dr. Rus, vodi pa vse delo in sprejemajo denar vseh revežem predvsiro znanosti njih prijatelj g. Viktor Ciuh. Navzite velikemu in nastančnemu delu sta gospoda prav dobre volje, a izvrstno razpoloženi so tudi vse ostali uslužbeni socialnega urada, najbolj veseli so pa seveda nabiralci, saj že sedaj vse kaže, da gre na branci vse v več desetištev. Ognomna vrednostna denarja je seveda drobila, saj so teži časi za vsakega, vendar pa prav tudi delniki in dvojnari dokazujejo, da »z reweže najradobarnejši mali ljudje, ki so si tudi topot radi pritrigli dinar ali dva, še prav morajo vsako paro obrniti po dvakrat, predno je izpušte iz rok. Zrtve ljudi, ki so sami v stiski, so pač najlepše znamenje, kako dobro in sočutno srce ima Ljubljana. Oči bodo v sočutju z živinskimi potnimi listov za sejme v Karlovcu do preklica ne smejo izdati nikomur živinskemu potnemu listu.

Pri odbobelelosti vzbujajo redina zdravilna uporaba naravne »Franz Josefovec« gredenice, ki delujejo na sejme v Karlovcu in je prepovedan v tem mestu vseka trgovina in promet z živalmi vseh vrst. Ker bodo na sejme v Karlovcu tudi iz našega kraja mnogo ljudstva, se vse opozarjajo na to odredbo. Izdajatelji živinskih potnih listov za sejme v Karlovcu do preklica ne smejo izdati nikomur živinskemu potnemu listu.

P

Danes ob 4., 1/8 in 1/10 zveter
prekrasni
zimskosportni film
s sodelovanjem najboljih smučarjev
in sankarjev

Bob št. 13

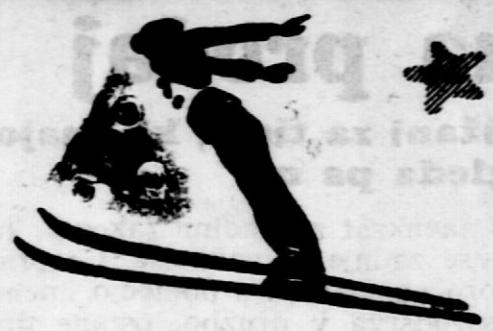
ali

Alpska simfonija

Gretl Theimer
Werner Füller
H. Junkermann

Najnovejši FOXOV zvokični tečnik!
Ta film si morate čimprej ogledati!

Elitni kino Matica
Telefon 2124.

Alpska simfonija

Gretl Theimer
Werner Füller
H. Junkermann

Najnovejši FOXOV zvokični tečnik!
Ta film si morate čimprej ogledati!

Dnevne vesti

Visoko odlikovanje dr. M. Dularja, iz Beograda nam poročajo, da je odlikoval belgijski kralj ravnatelj ljubljanskega velesejma, belgijskega honorarnega konzula v Ljubljani g. dr. Milana Dularja z viteškim krizem belgijske krone I. stopnje. Odlikovanju k visokemu odlikovanju iskreno čestitamo!

Razpisana služba banovinskega cestnika v območju seskega cestnega odbora v Slovenjgradcu je razpisano službeno mesto banovinskega cestnika, in sicer za prago od km 1.500 do km 9.500 na banovinski cesti II. reda št. 49 Velenje-St. Ilj-Polzela. Prošnje je treba vložiti do 31. t. m.

Nov tolmač francoskega in nemškega jezika. Višje dejelno sodišče v Ljubljani je imenovalo profesorja na državni realni gimnaziji v Mariboru Staneta Meliharja za tolmača francoskega in nemškega jezika pri okrajnem sodišču v Mariboru.

Notarska vest. Notar na razpoloženju v Škofiji Liki g. Stivo Šink preneha 31. t. m. poslovati in priteče 1. januarja 1933 poslovati kot novopostavljeni notar v Škofiji Liki.

Poročilo. Poročilo se je v Mariboru po starokonskem obredu g. Drago Vojška, ravnatelj pisarne g. dr. Kukovca v Mariboru, z gdc. Frideriko Ackermannom. Obred je opravljal g. župnik Lavrovni Ferdo. Za priča sta bili g. Oton Čristof, upravnik Slov. Narodza iz Ljubljane in g. Slavko Kovač, trgovec iz Maribora. Novoporočencema želimo obilo podobnosti.

Vinarska zadružna Jeruzalemčanec v Ivanjkovih priredil 13. t. m. svoj VIII. vinski sejem in vinski razstav. Na razpolago bodo tam vse vrste sortnih vin, kakor tudi vina iz mešanih nasadov, ormoskultumerskih goric in letosnjega predelka, kakor tudi prejšnjih letnikov. Vsačko ima na ta način priliko z malo zamudo časa uveriti se o letosnji kakovosti in stopiti z vinogradniki v direkten stik. Ivanjkovi ležijo v sredini ormoško-ljutomskega vinogradniškega okoliša, v nepristopljivem so najznamenitejši vinski gradi. Tako ima vsak posestnik sejma tudi priliko obiskati klet producenta. Dvorana kjer se vrši prireditve že osmo leto in to vsej z lepim uspehom, ker tukaj kolodvora, tako da je poset v vsakem vremenu lahko mogoč. Zeleznische zveze so skrajno ugodne. Vabimo vse intereseante k mnogobrojnemu obisku.

Oddaja zakupa restavracije na postaji Konjje se bo vršila potom oferite Hicitacije dne 28. t. m. pri direkcijski državnih železnic v Sarajevo. Oglaša in pogoji so na vpogled v pisarni Zbornice TOI v Ljubljani.

Prodaja lesa se bo vršila pri direkcijskih brodskih imovin občine v Vinkovih dne 15. t. m. Oglaša je na vpogled v pisarni Zbornice TOI v Ljubljani.

Knjigovnost, mesečnišč za umetnost in znanost, je nedavno izšla kot glasilo literarne struje, ki se doslej pri nas še ni mnogo samostojno uveljavila, namreč ni imela svojega glasila, če izvzamejo »Mladino«. Urednik in izdajatelj je Bratko Kreft, odgovorni urednik pa Milan Vičič. Revija ima velikost osmreke in prinaša na 40 straneh mnogo tehnega gradiva. Razprave odlikuje jasen in stvarni slog, kakršnega žal pogrešamo, češče v drugih revijah. Te razprave, kolikor se tičejo našega kulturnega življenja, odnosno kolikor so v dotiku z literarnim udejstvovanjem ter kulturnim delom naših kulturnih delavcev, bodo najbrž naše odmete v naši javnosti. V vseh prispevkih se očituje tendenca, ki je utemeljena v programu nove (ne nove v tem pomenu besede, da je doslej sploh še ni bilo) struje. Sotrudniki so: J. Kozak, L. Adamč, T. Čufar, O. Hudales in drugi, ki se skravajo za pseudonimi. V prevodu prinaša revija črtico Gorkega, »Človek«, izvleček članka irskega pisatelja O'Flahertyja in drugo. Urednik pravi, da je »Knjigovnost« kot progresivna svobodna revija v naših kulturnih razmerah nujno potrebna.

Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo večinoma oblačno, megleno, nekoliko hladnejše vreme. Včeraj je bilo v južnih krajih naše države deževno, pri nas jasno, vendar je ležala v nižinah gosta megla, ki se ves dan ni dvignila. Tudi čez noč in danes pokriva ljubljansko kotlinu gosta megla. Najvišja temperatura je znašala včeraj v Splitu in Skoplju 14, v Mariboru 10, v Ljubljani 6, iz drugih krajev pa ni poročil o stanju temperature. Davi je kazal barometer v Ljubljani 758.2, temperatura je znašala 0.

Nov grob. Smrť je umrl v Ljubljani g. Ivan Havliček, splošno znani brzojavni telefonski mojster v pok. v starosti 75 let. Pocojni je prišel nekako pred 30 leti iz Trsta v Ljubljano, kjer se je začel kot zaveden čeb in rodoljub udejstvovati v raznih naprednih organizacijah, bil je vsa leta zvest član Ljubljanskega Sokola, z njim pa izgubi tud; pevsko društvo Ljubljanski Zvon iskrenega prijatelja.

R. Dosevničec

Mo

Prošletstvo ljubezni

Roman

— Bo treba vzeti s seboj v lomilsko orodje in nož?

— Seveda.

— Tudi to je sreča. Torej bom deutilal.

— Stvar je slediča. Poslušaj! Če ti bo po godu, se bo dalo takoj...

In Panoufle mu je tihom pojasmil, za kaj gre; tutina z lomilom... polastiti se pismem, če se bo dalo.

— A nož?... O tem mi nisi ničesar povedal.

— Treba bo odstraniti falota, ki ima pisma, da dobimo bogato odkupnino za mje; to je potrebno tudi, da ne bo kaj izklopeta!

— Ali ve mnogo?

— Marsikaj, kar bi nam utegnilo skrovit. Vidiš torej, da se ne smeš ničesar ustrašiti... Ta falot mora izginuti. Prav nič me ne mika priti pod kloko zato, ker sem imel mehko srce.

— Torej veš zanesljivo, da bi izmetel?

— Modrijan pravi: rajši se napij absinta, nego da bi bil abstinent.

— Tale Panoufle je pa res pravi kujon! Zdaj pa že vem, zakaj ženske tako more za teboj. Seveda za takim fantom je že vredno noret.

— Vse ima začetek! In jaz ti posnam začetek. Si zadovoljen?

— Seveda sem, — je pritrild Polyt.

— Dobro, takoj se izgubim s svojo babnicico. Ona bo stala na straži. Pridi takoj za nama, dobimo se v čakalnici cestne železnice na trgu de l'Italie.

Panoufle je plačal in odšel z Zefyrino.

Prav nič se ni zmenil za njo, prepuščajoč jo njenim mislim; bil je ves zatopljen v svoje naklepe.

Polyt je dohitel na trgu de l'Italie.

— To je moj tovariš, ki pojde z nima, Zefyrino, — je dejal Panoufle. — Bodu prijazna z nimi.

Krepko jo je prijet za ramo.

Nasmejihala se je prišlecu, toda za pogovor ni bilo časa, kajti omnibus iz Irville-Halles se je bil že ustavil na postaji.

— Odpeljeva se do Chateleta, tam pa prestopiva v voz Bastille—Place Wagram, — je dejal Panoufle.

— Peljiva se raje na strehi omnibusa, — je dejal Polyt. — Od zgoraj se lepo vidi v stanovanja. Človeku šinejo pri tem v glavo pametne misli. Kaj ne, gospa? — se je obrnil simeje k tovarišu spremjevalki.

Možakarja sta torej zlezla na streho. Zefyrino sta pa pustila spodaj. Bil je zadnji omnibus, »gledeliški«, kakor pravijo.

Pri prestopanju v Chateletu sta morala debelo babnico zbuditi, ker je bila med vožnjo zadremala.

Bližu parka Monceau so izstopili in nadalevali pot počes. Previdno so kreplili po ulicah Monceau, de Courcelles in Van Dyck, vse so bile ob tem po-

znen času skoraj prazne. Vendar so se pa na vsakem ovinku ustavljali in ozirali, če ne gre kdo za njimi.

— Tako torej, — je dejal Panoufle, — si zadovoljen z vsem? Smo že tu. — Pripravljeni smo, — je odgovoril Polyt. — Pojdimo!

— Sí tu, Zefyrina?

— Sem, — je odgovorila, kakor bi se ji vracačala hladnotravnost.

— Vidiš tistega krčmara tam na vogatu... požuri se, krčmo hoče zapreti... Napoli dograjena hiša je tista tamle, ki visi na nji luč... Pojd brž nadomestit čuvaja!

Zefyrina je odšla tja sama, možaka sta se pa stisnila v kot za vrat.

Približala se je leseni ograj, ki je zapirala stavbišče in tih se je priplažila do kraja, kjer je ena deska manjka, tako so bila v ograji nekakšna vrata.

Pogledala je skozi to odprtino na stavbišče.

Na gohl tleh, med zidovjem, kjer naj bi bilo prističje, je sedel pri ognju star, skrbni mož.

— Prosim, gospod, — je dejala Zefyrina in zlezla skozi odprtino, ali mi dovolite pogreti se malo pri vašem ognju?

Mož je dvignil glavo; bil je nekam razburjen, ko je pa zagledal Zefyrino, se je takoj pomiril.

— Da, — je dejal po kratkem razmišlanju.

Sklonila se je in iztegnila roke nad ognjem.

— Kaj ste brez strehe? — je vprašal mož nekam začuden, da je tako čedno oblecena, pa se potika ponochi po mestu.

— Ne, služkinja sem, pa me je gošpodar nocoj pognal na cesto.

— Zakaj pa ne greste v hotel... Saj vam je moral vaš gospodar plačati, kar vam je šlo, ko je vas odpustil.

— Saj ne gre za to, da bi ne imela denarja, je odgovorila; — jutri zjutraj se namreč odpeljem že ob petih s koledvoru do l' Ouest. No in za te štiri ure ni vredno plačevati prenočnine. Raje popijem kozarček žganja in počakam tu.

— No, kakor vam drago, vsak človek ima svojo glavo.

— No vidite, in krčmar tam na ostri strani še nima zaprto... Če hočete, dam za pijačo. Za protišlugu mi pa dovolite počakati tu do jutra.

— Hm... to pa že, to, — je odgovoril stari čuvaj; tu lahko ostanete tem prej, ker noč ni baš topla, a pri ognju vas ne bo zeblo; meni pa požirek žganja tudi ne bo škodil.

— Torej le brž v krčmo!... Krčmar vam sicer zapre pred nosom.

Mož je vstal, se ozrl po cesti, da bi se prepričal, da ni nikogar bližu, potem je pa krenil za debelo babnico.

Privočila sta si ga nekaj krepkih požirkov.

— To pa ni slabo, — je dejal čuvaj.

— Ne, bogme da ne, — je pritrild Zefyrina.

In kakor da je že pijana, je nadaljevala:

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.

— Koga pa?... je vprašal čuvaj.

— To mi pomaga, ne slišim in ne vidim ga več.